

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Išklusę ilgą Verbų sekmadienio kančios istoriją, visą Didžiąją savaitę judėjome Viešpaties Jėzaus kančios, mirties ir prisikėlimo keliu. Pradžia kaip ir nebaisi – Jėzus pas savus ir su savais Betanijoje, Mortos, Marijos ir Jo paties prikelto iš numirusių Lozoriaus namuose. Jį čia myli, ir myli labai. Ne tik kad iškelia vaišes, bet dar daugiau, Marija paėmusi svarą brangaus grynojo nardo tepalo patepa Jėzui kojas ir nušluosto jas savo plaukais. Judas Iskarijotas mums pasako, kiek šis tepalas gali kainuoti – tris šimtus denarų, kas mūsų pinigais būtų virš 10 000 eurų. Kai geriau pagalvoji, tas pats Judas išduoda Jėzų už 30 sidabrinų denarų, o čia – ant kojų išpilamas tepalas kainuoja 100 kartų daugiau. Kokia beprotiškai neekonomiška gali būti meilė, ir koks skurdus būna pyktis ir kerštas.

Judas labai mėgsta skaičiuoti, ypač savo naudą, o kai jį sąžiningai neužpelnoma, leidžia sau iš kasos pasiimti, kas, jo nuomone, ir taip jam turėtų priklausyti. Kas nori būti nesąžiningas, visada suras pasiteisinimą, kodėl blogis, kurį daro, turėtų būti vadinamas gėriu, arba kodėl jis nėra už tai atsakingas... Ar tarp mūsų nėra tokių, kurie dar iš sovietmečio išmoko prisidurti prie savo algos, paimdami iš to, kas, jų manymu, niekam nepriklauso, nes yra visų? Taip ir dingsta mūsų darbovietėse spausdinimo popierius, tušinukai, sąvaržėlės, kava, cukrus... Kai pagalvoji – smulkmenos, bet jos juk irgi kažkam kainuoja. O kai bus kita galimybė, ar smulkmenų nepakeis didesni dalykai: kuras, įvairios pašalpos, netgi europinės lėšos? Viskas prasideda dažniausiai ne nuo didelių, stambių dalykų, prasideda nuo smulkmenų, nuo nedidelių kompromisų su sąžine ir galiausiai atveda į tai, kad nebelieka jokios moralės ir jokių varžtų.

Judas teisinasi, kad jo intencija – tai rūpestis vargšais. Ir kaip galime drįsti ką nors sakyti prieš, kai intencija tokia kilni ir suprantama? Bet Viešpats Jėzus išdrįsta ir pasako tai, ką reikėtų visiems mums kuo dažniau išgirsti ir kuo ilgiau nepamišti: „Vargšų jūs visada turėsite su savimi!“ Jeigu Dievas pasako tokius žodžius, tai kodėl mes, žmonės, manome, kad mūsų partijų vadovai, mūsų vyriausybės ministrai, mūsų valstybių prezidentai gali išpildyti savo pažadus – padaryti taip, kad vargšų nebūtų? Aš jau seniai nebetikiu tokia politika. Aš netikiu, kad galima žmogiškais jėgomis pasiekti, kad su mumis nebūtų vargšų, bet aš tikiu ir žinau, kad galima pasiekti ir gyventi taip, tarsi vargšų nebūtų. Galima išmokti jų nematyti, negirdėti, apie juos nutylėti, palikti juos už aukštų tvorų ir prestižinių rajonų saugomų vartų, galima tiesiog apsimesti, kad jų nėra, ar kad jų jau nebėra, nes mūsų ekonomikos, vartojimo ir kainų rodikliai tik kyla, o tai reiškia, kad vis geriau ir geriau gyvename.

„Vargšų jūs visuomet turėsite su savimi, o mane ne visuomet turėsite,“ – šiuos žodžius galime išgirsti ir taip: problemų, silpnumų, išbandymų, klausimų, baimių, ne-

tikrumo, nesaugumo jūs visuomet turėsite, bet mane – jūsų problemų sprendimą, jėgą jūsų silpnume, padrąsinimą jūsų išbandymuose, atsakymą į jūsų klausimus, galiausiai, jūsų gyvenimo priežastį ir prasmę, alfa ir omegą – jūs ne visada turėsite.

Ir kas liūdniausia, Jėzus tai sako ne todėl, kad Dievas nenorės visada būti su mumis, bet todėl kas mes

patys Jo ne visada, ir ne visur norime. Yra laikas, kada gyvenimas be Dievo mums atrodo paprastesnis, šviesesnis, netgi laimingesnis, kada, kaip ir Judas, galime skaičiuoti ir apskaičiuoti savo ir kitų sėkmę, kada gyvenime yra tik mūsų planai, mūsų troškimai ir mūsų norai, kuriuos kiti privalo padėti mums įgyvendinti, o jeigu ne padėti, tai bent jau netrukdyti. Ir tada atsitinka kažkas labai neplanuota ir netikėta, kažkas, kas mums tarsi išmuša pagrindą iš po kojų, kažkas, kas atrodo taip neprotinga kaip 10 000 eurų vertės tepalas ant Viešpaties kojų arba žmogaus išdavystė, netgi žmogžudystė, už 30 sidabrinų, už 100 eurų, už dar vieną dozę narkotikų, alkoholio, sekso ar kokio kito gyvenimo „kaifo“. Kažkas, kas atrodo kaip kančia, kaip liga, kaip mirtis, kaip tamsa, ir tada jokia politika, jokia ekonomika, jokia sociologija nebeveikia, belieka atsimerkti ir atpažinti savo vargingumą, savo mirtingumą, savo tikėjimo ir pasitikėjimo stoką.

Krikščioniškas tikėjimas neignoruoja žiaurios gyvenimo tikrovės, jos nepudruoja pažangaus ir vartotojiško gyvenimo pažadais. Krikščioniško tikėjimo dovanojama kitokio gyvenimo viltis yra sodinama į šio gyvenimo juodą žemę, kad ten, kur, atrodo, nieko nebėra, išdygtų ir pražydėtų amžinojo gyvenimo medis.

Priskėlimas turi prasmę tik mirtyje, prisikėlimo džiaugsmas patiriamas tik išdrįsus pereiti šio gyvenimo kančios ir mirties kelią. Tačiau tame kelyje mes ne vieni: reikia tik panorėti pažinti ir atpažinti Jėzų – mūsų gyvenimo, mirties ir prisikėlimo bendrininką ir Viešpatį.

Vargšų su mumis nebeturėsime tik tada, kada visi turėsime su savimi Viešpatį Dievą, kada savo gyvenimo turtą ir laimę atpažinsime Jame. Tada suprasime, kad 30 sidabrinų už išdavystę yra visiškai niekas, o 10 000 eurų kainuojantis tepalas, išpiltas ant Jėzaus kojų, yra tik smulkūs arbatpinigiai, palyginus su gyvenimo ir meilės dovana, kurią savo kryžiaus auka Dievas mums visiems dovanoja.

Aleliuja, aleliuja, aleliuja,

kun. Gediminas Jankūnas

KOVO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Rita Lapiniauskienė

Liturginis metas šiame neleidžia emocijų fejerverkais sutikti pavasario. Kaip ir gamtos prabudimas – pamažėle, saulei vis ilgiau užtrunkant dangaus skliaute, o žolynams tik po vieną kitą nedrąsiai kaisant savo gležnas viršūnėles – taip ir mes gavėnioje klusniai ir ramiai tipenome žingsnis po žingsnio didžiosios džiaugsmo šventės – šv. Velykų – link.

Kovo 1 d., Pelenų trečiadienį, vakare rinkomės bazilikoje, kur pamaldų metu ant galvų buvo barstomi pelenai prisimenant mūsų žemiškąjį laikinumą. Norintys po šv. Mišių susitiko kastrečiadieninėse Šventojo Rašto studijose.

Kovo 4 d., šeštadienį, vyskupijos tikintieji, ypač jaunimas, rinkosi Panevėžyje, kur vyskupo Lino iniciatyva Sielovados centras kvietė gavėniškai švęsti vyskupijos globėjo šv. Kazimiero šventę. Kvietimas sušilti stiprinantis Šeimos centro išvirta sriuba kartu reiškė kvietimą nepamiršti ir pasirūpinti savo aplinkoje esančiais vargingaisiais. Kūrybingos Jaunimo centro užduotys supažindino dalyvius su jaunikaičio Kazimiero dorybėmis, vakare Juozo Miltinio teatre parodyta inscenizacija „Karvelėli mėlynasai“, šiltai supažindinanti su vyskupijos ir pirmojo jos ganytojo istorija. Mūsų parapijos jaunimas šiame renginyje aktyviai savanoriavo.

Kovo 5 d. minima maldos už lietuvius pasaulyje diena. Ta proga sekmdienio šv. Mišiose ypatingai prisiminėme svetur įsikūrusius mūsų tautiečius.

Kovo 10 d., penktadienį, parapijos namuose įvyko pirmasis pasiruošimo Lietuvos jaunimo dienoms susitikimas. Grupelė jaunuolių susipažino vieni su kitais, Jaunimo dienų istorija, dauguma liko dalyvauti vakaro šv. Mišiose.

Kovo 11 d., antrąjį mėnesio šeštadienį, šv. Mišiose tradiciškai meldėmės sudėtine intencija už mūsų mirusiųsiuosius, taip pat Tėvynę Lietuvą ir jos žmones.

Kovo 11–12 dienomis vaikai, besiruošiantys sakramentams, rinkosi į jau antrą savaitgalį parapijos namuose, kur drauge mokėsi, meldėsi, smagiai tikrino savo žinias, turėjo galbūt pirmą Kryžiaus kelio pamaldų patyrimą.

Kovo 15 d., trečiadienį, su vysk. Jonu Kaunecku šventėme kasmėnesinius Švč. M. Marijos atlaidus.

Kovo 18 d., šeštadienį, iš ryto parapijoje vyko naujų

ministrantų apmokymai. Prie esamų 12 patarnautojų prisidėjo dar 5 vaikai, lankantys pasiruošimą sakramentams ir pasiryžę savo buvimu ir talentu turtinti šv. Mišių liturgiją. Tą pačią dieną popiet bazilikoje rinkosi ūkininkai, verslo partneriai ir jų šeimos, dėkodami Dievui ir prašydami palaiminti naujo metų rato darbus bei derlių. Po šv. Mišių visi rinkosi parapijos namuose, kur vyko aukcionas, buvo atnaujintos ir patikrintos žemės dirbimo srities žinios, su muzika ir vaisėmis paminėtos Juozapinės. Per šią šventę surinkta 2 235 Eur aukų, kurios bus skirtos greitai prasidėsiantiems grindų įrengimo parapijos namuose darbams. Taip pat kovo 18–26 dienomis jau tradiciškai veikė gavėnios blusų turgus. Jame šiam tikslui paaukojote dar 480 Eur.

Kovo 24 d., penktadienį, parapijoje lankėsi ypatingas svečias – Lietuvos jaunimo dienų kryžius, nuo 2004 metų apkeliavęs beveik visą Lietuvą ir sutiktas beveik 32 000 žmonių visoje Lietuvoje. Po antrojo pasiruošimo LJD susitikimo vaikai ir jaunimas nešė šį nelengvą kryžių Kryžiaus kelio pamaldose bazilikoje, meldėsi prie jo šv. Mišiose būsimoje bazilikos koplyčioje. Po pamaldų vaikai ir jaunimas su klebonu kun. Gediminu pasidalino gavėnios laiko patirtimis, tyloje ir giesmėje dar liko pabuvoti prie ypatingo vakaro svečio.

Kovo 25 d., šeštadienį, Viešpaties Apsireiškimo iškilmėje, bazilikoje susitiko vyskupijos Marijos legionieriai švęsti kasmetinės ACIES šventės. Drauge su legiono nariais meldėsi vysk. Jonas Kauneckas, naujasis dvasios tėvas kun. Rimantas Kaunietis, kun. Algirdas Dauknys, klebonas kun. Gediminas. Po šv. Mišių legionieriai tradiciškai atnaujino savo priesaiką, vėliau susitiko jauniam pasibuvimui parapijos namuose, kur netilo dainos, prisiminimai, padėkos, o bendradarbiaujant parapijos legionui ir jaunimo grupei „Žolynėlis“ šventės dalyviai buvo ir pavalgydinti ir patogiai priimti.

Nuostabu, kaip tai, kas kitiems yra nereikalinga, per blusų turgų parapijoje virsta visai bendruomenei naudinga dalyku (šiame – parapijos salės grindimis). Dar nuostabiau, kaip Dievas per mus, tokius kartais suklypusius ir labai jau netobulus, gali nuveikti pačius didžiausius savo darbus. Dėl daiktų – reikia žinoti, kur juos padėti ir kaip su jais elgtis, kad būtų naudingi. Dėl mūsų – reikia atrasti, kur ateiti, kad taptume tais nepaprastais Dievo įrankiais. Palaimingų Prisikėlimo švenčių!

2017 m. kovo mėn. parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmdienio rinkliava (03-05)	227,-	116,-	-
Sekmdienio rinkliava (03-12)	278,-	89,-	-
Švč. M. Marijos atlaidų rinkliava (03-15)	222,-	-	-
Sekmdienio rinkliava (03-19)	218,-	108,-	-
ACIES šventės rinkliava (03-25)	383,-	-	-
Sekmdienio rinkliava (03-26)	187,-	83,-	68,-

KOVO NAUJIENOS IŠ UPYTĖS

Ses. Ingrida Kazlauskaitė

Kovo mėnuo pranašavo mums pavasarį. Gali atrodyti, kad mūsų gyvenime nieko ypatingo nevyksta. Bet tai netiesa. Jau parskridę paukščiai yra mums didžiulė dovana ir pranašauja apie gyvą ir judantį gyvenimą. Žiūrėk, vieną dieną išgirsti varnėną, o kitą – jau pamatai bevarlinėjančią gandrą. Kiekvieną trečiadienį važiuojame į Krekenavą, kur vyksta Šventojo Rašto studijos. Norinčiu kviečiame įsijungti! Galime net susiorganizuoti nuvykimą ir grįžimą (kviečiame kreiptis į ses. Ingridą ar zakristijoną Tomą).

Kovo 11 d. Upytės Tradicinių amatų centre susirinkome paminėti Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienos. Norintys dalyvavo edukacinėje valandoje „Riešinės: istorija ir atgimimas“. Irena Filomena Juškienė pristatė riešinių parodą bei jos pačios išleistą knygą „Riešinės“. Pati autorė sakė: „Per stebuklą išlikusios ir mūsų muziejuose išsaugotos riešinės – puošni aprangos detalė – šiandien iš naujo pradėtos dėvėti ne tik prie tautinio kostiumo, bet ir prie išeiginio klasikinių formų kostiumėlio, suknelės.“ Autorė Filomena Juškienė ne tik gražiai pakalbėjo apie riešinių reikšmę, bet taip pat pravedė ir riešinių mezgimo pradžiamokslį.

Kovo mėnesį šeštadieniais pradėjo rinktis patarnautojai bei Dievo žodžio skaitovai (lektoriai) kartu pabūti, padiskutuoti bei linksmai praleisti laiką žaidžiant stalo žaidimus ar kamuoliu. Jaunuoliai, norintys prisijungti prie jų (nebūtina patarnauti ar skaityti per šv. Mišias), gali tai padaryti kiekvieną šeštadienį 14 val. (arba galima kreiptis į ses. Ingridą).

DĖL 2 % GPM SKYRIMO

2016 metais skirdami 2 % gyventojų pajamų mokesčio Krekenavos parapiją parėmėte 1 306,06 Eur, Upytės parapiją – 420,30 Eur, Vadaktėlių – 50,15 Eur. Nuoširdžiai dėkodami kviečiame ir šiemet tokiu būdu svariai prisidėti prie parapijų gyvavimo. Tai galite padaryti keliais būdais:

- Mokesčių inspekcijoje,
- Internetu per Valstybinės mokesčių inspekcijos EDS,
- Užpildydami FR0512 formą ranka. Krekenavos parapijoje tai galite padaryti nuo antradienio iki šeštadienio 9–15 val. parapijos raštinėje, sekmadieniais – prieš ir po šv. Mišių bazilikos gale. Dėl paramos skyrimo Upytės parapijai kreipkitės į ses. Ingridą, Vadaktėlių parapijai – į zakristijoną Kęstutį Lapiniauską. Atvykdami užpildyti formos turėkite asmens dokumentą.

Parapijų kodai:

- ⇒ Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija – 191260418
- ⇒ Upytės Šv. Karolio Boromiejaus parapija – 191261858
- ⇒ Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapija – 191262198

ŠV. VELYKŲ RYTAS

*Švelniai rausvą pakraštį dangaus
Saulės spinduliai bučiuoja.
Kas gi daros širdy žmogaus,
Kai varpai jam dunduliuoja.*

*Jau Velykų rytas nuostabus,
Žemę žadina ir šilą.
Teskambės varpai žmogaus širdy –
Varpai prisikėlimo.*

*Kaip vėl savo vaikystėn sugrįžt
Po pievą žalią pabraidyti.
Ten, kur semiasi jėgų Širdis,
Kad ilgą kelią nueit.*

*Kai Velykų rytas nuostabus,
Žemei džiaugsmą išdalina.
Teskambės varpai širdy tavoj,
Varpai prisikėlimo.*

*Žadink meilę savoj širdy,
Ir tikrai visiems atleisk.
Artimą mylėk – kaip pats save,
Juk tik gali Dievas teisti.*

*Kai Velykų rytas nuostabus,
Žemėj džiaugsmą išdalina.
Teskambės varpai širdy tavoj –
Varpai prisikėlimo.*

Juozapas Lavickis

PADĖKA

Nuoširdžiai dėkojame visiems aukotojams, blusų turgaus metu, žemdirbių šventėje ar kitais būdais skyrusiems 2 715 Eur parapijos salės grindų įrengimui.

PARODA

Krekenavos parapijos namuose iki gegužės 2 d. veikia Krekenavos Mykolo Antanaičio gimnazijos mokytojų Rūtos Adamkevičienės ir Vidos Kacevičienės fotografijų paroda „Pavasario dvelksmas“. Kviečiame apsilankyti!

ATLAIDAI VADAKTĖLIUOSE

Gegužės 7 d. (sekmadienį) Vadaktėlių bažnyčioje švęsime titulinis šv. Jono Nepomuko atlaidus, taip pat melsimės už gyvas ir mirusias mamas. Šv. Mišios – 14 val., po jų – agapė ir šventinė programa. Nuoširdžiai kviečiame!

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29)

INVESTUOTI Į PERSONALĄ

Komandos būrimas reikalauja daug darbo ir ištvermės bei daug laiko. Kai pradėdote rinkti komandą, ji pareikalauja nuolatinės priežiūros ir pagalbos. O be to, tai bus darbas procese, niekada iki galo neužbaigtas, nes žmonės niekada nėra iki galo užbaigti. Visada bus išeinančių ir ateinančių, ir kiekviename laike grupės dinamika keičiasi – o tada turi naują grupę. Dabar pateiksime keletą dalykų, kurie mums padėjo:

1. Malda

Kiekvieną savaitę mes meldžiamės kartu kaip personalas. Meldžiamės vienas už kitą ir už tos savaitės darbus. Taip pat savaitės eigoje stengiamės vienas kitą palaikyti asmeninėje maldoje.

2. Gerbkite ir pasitikėkite

Jeigu įdarbinatė žmones, kuriuos žinote ir mėgstate, ir jie yra gero charakterio žmonės, bus lengva juos gerbti. Tačiau pasitikėjimas yra sudėtingiau, nes jis priklauso nuo gero charakterio ir kompetencijos. Dauguma žmonių galima pasitikėti tam tikruose dalykuose. Kada komandos narys rodo savo kompetenciją, yra lengva patikėti jam arba jai daugiau dalykų. Lygiai taip jeigu komandos nario darbai ir žodžiai sutampa, tampa lengviau pasitikėti jo arba jos charakteriu.

Pasitikėjimo stoka yra plyšys, atsiradęs tarp to, ko tikimasi, ir to, ką gauname. Ir tas plyšys kartas nuo karto pasirodys. Kai jis pasirodo, kiekvieną kartą būtina į jį atkreipti dėmesį. Tai reiklus darbas ir niekas jo nenori daryti. Tačiau jeigu jis nedaromas, mes pradėdame kaupiti vienas kito nepadarytų arba blogai padarytų darbų „sąrašus“. Bet koks likęs pasitikėjimas pradeda nykti ir komanda gali suirti. Dėkite pastangas būti sąžiningais ir laiku kalbėkitės vieni su kitais, kad priekaištų „sąrašai“ būtų kuo trumpesni. Leiskite kitiems žinoti, kada esate užgauti, suerzinti arba pikti, ir kalbėkitės vieni su kitais.

3. Nuolatinė komunikacija

Kun. Michael: Žinau, kad dažniausiai susirinkimai yra suvokiami kaip nuobodūs ir neproduktyvūs, ir daugelis susirinkimų tokie ir yra. Užtruko nemažai laiko nustatyti, kurie mūsų susirinkimai yra reikalingi ir produktyvūs, o kurie ne. Tikriausiai atsakymo raktas yra nuolatinis poreikis įvertinti susitikimų tikslą. Aš pats asmeniškai esu fanas susirinkimų, kurie turi tikslą.

Prieš keletą metų, kada vis dar vargome bandydami išsiaiškinti, kokia yra mūsų parapijos strategija, organizuodavome susirinkimus apie strategiją. Tai buvo dideli, atviri diskusijoms ir dažniausiai niekur nevedantys susitikimai, po kurių likdavo dar daugiau sumaišties negu

aiškumo, ir tik labai kartais pavykdavo išgirsti ką nors gero. Tokių susirinkimų šiuo metu nebeturime, nes supratome, kad jų mums nereikia ir kad juose tik švaistome daugelio žmonių laiką.

Kai paaiškėjo, kokia yra mūsų strategija, mūsų susirinkimų tikslas tapo išsiaiškinti, kaip tą strategiją galime įgyvendinti. Tai tapo susirinkimais apie tai, „kaip reikia kažką padaryti“, o nebe susirinkimais „ką reikia daryti“. Galiausiai, kada mūsų strategija paaiškėjo, o taip pat paaiškėjo ir būdai, kuriais rengėmės ją įgyvendinti, mūsų susirinkimai ir vėl pakito. Mes padalijome savo komandą į darbo grupes, kurios renkasi kas savaitę. Tos grupės yra atsakingos už suaugusiųjų tarnystes, šeimų tarnystes, kūrybinį technologijų panaudojimą ir administravimą. Šių grupių vadovai renkasi kas savaitę.

Visas parapijos personalas renkasi tik du kartus per savaitę. Pirmadieniais mes susirenkame pietums ir šis susitikimas yra daugiau bendrystės susitikimas su galimybe pasidalinti praėjusio savaitgalio laimėjimais bei aptarti nesėkmes, o taip pat atšvęsti tą darbą, kurį Dievas daro tarp mūsų. Tai taip pat leidžia atsikvėpti nuo praėjusių dalykų, kad nesusidarytų įspūdis, jog esame nuolat ant bėgimo takelio.

Kun. Michael: Antradieniais aš susitinku su personalu, kad pasidalinčiau su jais, kas vyksta ir ką aš pats darau. Tai taip pat proga jiems duoti man atgarsį. Tarp kitko, šis susitikimas ir kassavaitinis parapijoje veikiančių grupių vadovų susitikimas – yra vieninteliai du, kuriuose aš pirmininkauju. Klebonas neprivalo vadovauti kiekviename susirinkime, kuris tik vyksta jo parapijoje, o ir neturėtų. Mes taip pat turime trumpus susitikimus savaitės bėgyje su tais, kurie tuo metu yra aplinkui, kad pasidalintume einama informacija ir tuo, kas tuo metu vyksta.

Du kartus metuose mes organizuojame personalo rinkolekcijas – laiką skirtą maldai, sprendimams ir tam, kas mūsų laukia ateityje. Investuojame daug, kad šie susitikimai būtų produktyvūs ir duotų mums energijos. Neseniai pradėjome organizuoti vienos dienos konferencijas visų mūsų tarnysčių vadovams, kad pasidalintume su jais mūsų vizija, misija ir strategija.

Kad ir koks būtų susirinkimo tikslas, svarbiausia yra komunikacija. Ir ši komunikacija turi būti nuosekli bei sąžininga. Niekada neturėsite gero personalo be geros komunikacijos.

4. Smagumas

Mes taip pat atpažįstame vertę to, kad mūsų komandoje turi būti smagu ir gera būti kartu. Tai tampa svarbia dalimi pačių sėkmingiausių bendruomenių ir korporacijų vidinės kultūros. Mes abu prisipažįstame, kad nė vienas nesame perdėm apdovanoti šioje srityje, kad mokėtume kurti smagumą. Tačiau suprantame, kad gera nuotaka stiprina pagarbą ir pasitikėjimą, o be to, palengvina bendravimą.

5. Augimas

Be mūsų reguliarių susirinkimų, kiekvienas mūsų departamentas kas antrą savaitę renkasi į mokymus. Jie patys

pasirenka mokomąją medžiagą, kurią skaito namuose, o tada susirinkę ją aptaria. Tai medžiaga, susijusi su teologija, Bažnyčios istorija, ekleziologija ir vadovavimu. Mes norime, kad mūsų komanda nenustotų mokytis ir augti.

6. Atlygis

Jūs neprivalote mokėti savo personalui. Jėzus nemokėjo. Mūsų seseriška parapija Haityje neturi jokio apmokamo personalo, išskyrus kleboną, bet jie turi keletą savanorių. Yra vienas klebonas, kuris paskirtas į naują parapiją, suprato, kad neturi jokio personalo, tad susitikęs su savo bendruomenės žmonėmis sekmadienį jiems pareiškė: „Gerai, jūs esate mano personalas.“

Ką norime tuo pasakyti? Jeigu mokate pinigų savo personalui, pasirūpinkite, kad mokėtumėte jiems algą, kuri yra teisinga ir atitinka jūsų bendruomenės gyvenimo standartus bei galimybes. Prieš keletą metų priėmėme strateginį sprendimą, kad mes investuosime į savo personalą investuodami į jų atlyginimus. Mes norime, kad pas mus galėtų įsidarbinti jauni žmonės, kurie galėtų turėti gyvenimą ir šeimą, o ne tik parapiją. Mes taip pat norime, kad sėkmingų karjerų žmonės galėtų saugiai pereiti dirbti bažnytinį darbą, nerizikuodami savo ir savo šeimų socialine gerove. Daugelis mūsų įtariame, kad žmonės nenori dirbti Bažnyčioje todėl, kad ten per mažai mokama.

Žinoma, tai susiję su parapijos finansais, apie kuriuos jau kalbėjome. Jeigu bendruomenė nesupras, kad turi dosniau aukoti, jūs negalėsite mokėti daugiau savo personalui. Mūsų personalas žino, kad jų algos yra parapijos prioritetas, tai žino ir mūsų bendruomenė. Apie tai primename kiekvienais metais metinėje ataskaitoje. Nepriekaištaujame, nekaltiname, tik primename paprastą faktą: tai yra jūsų Bažnyčia, tai yra jūsų personalas ir tai yra jūsų atsakomybė teisingai jiems užmokėti.

JŪS GALITE TAI PADARYTI!

Žingsniai, kurių galite imtis savo parapijoje

Nesvarbu, kokio dydžio yra jūsų personalas – pilnu etatu, puse etato ar savanoriškai dirbantieji – tai bus geras personalas, jeigu jį sudarys tinkami žmonės, kuriems bus patikėtas jiems tinkamas darbas.

Jeigu turite personalą:

- Duokite jiems patiems sudaryti savo darbo aprašą ir aptarkite jį su visa komanda.
- Kas savaitę susitikite su žmonėmis, kurie asmeniškai jums atskaitingi. Naudokite tą laiką, kad pasitartumėte su jais ir asmeniškai, ir profesionaliai. Gaukite atnaujintą informaciją apie jų projektus, bet taip pat išnaudokite šį laiką stiprinti tarpusavio pasitikėjimą.
- Pradėkite kviesti personalą į mokymo susitikimus. Parinkite temą, kuri būtų visiems svarbi ir įdomi.
- Melskitės kartu.
- Pramogaukite! Jeigu reikia, iš anksto suplanuokite tam laiką.

Jeigu neturite personalo (ir jeigu neturite jokių pinigų jiems pasamdyti):

- Padarykite sąrašą darbų, kuriuos jūs darote, ir kuriuos kitas lengvai galėtų padaryti. Taip pat surašykite dalykus, kuriuos jūs darote, ir kuriuos kitiems padaryti

reikėtų šiek tiek pasimokyti.

- Abu sąrašus nusineškite į maldą ir pradėkite Dievo prašyti, kad atsiųstų jums žmones, kurie išpildytų šias užduotis. Jūs nenorite, kad jums padėtų tik vienas žmogus, tai nieko neišsprendžia. Jums reikia melstis, kad Dievas padėtų surasti komandą.

DUOK MAN ŽMONES, KURIŲ MAN REIKIA

Kun. Michael: *Vienu metu, kai mums labai nesisekė, tai yra tuo metu, kai mūsų senasis personalas buvo išėjęs, o tie, kuriais juos mėginome pakeisti, taip pat nebuvo geriausias pasirinkimas, aš prisiekiu sau, kad daugiau nieko nebesamdysiu. Man buvo gana. Aš daviau priesaiką. Buvau pasiryžęs geriau dirbti vienas ir viską daryti pats (arba palikti nepadaryta), negu vėl eiti per skausmingus santykius su personalu.*

Sis mano sprendimas atsitiktinai buvo priimtas kaip tik tuo metu, kai Tomas susitiko su jaunuoliu, kuris, jo nuomone, mums būtų puikiai tinkamas. Aš atsisakiau su juo susitikti (jo vardas Chrisas), nors mums tragiškai reikėjo pagalbos. Tomas ir toliau stengėsi jį pritraukti, o aš visaip tam priešinausi. Galiausiai jis manęs paprašė bent jau pasimelsti dėl šio reikalo, ko aš iš tiesų niekada nebuvau daręs. Taigi tą savaitgalį meldžiausi dėl Chriso ir mūsų personalo situacijos. Visą savaitgalį maldoje aš klausiau Dievo: „Kodėl Tu man neduodi žmonių, kurių man reikia, kad galėčiau atlikti darbą, kurį Tu nori, kad atlikčiau?“ Ištvėrmė maldoje tikrai veikia, nes tą savaitgalį Dievas man davė atsakymą: „Aš tau atsiųsiu tinkamus žmones, kada tu būsi pasirengęs tinkamai su jais elgtis.“

Kaip klebonas aš neturiu svarbesnio darbo negu rūpintis mūsų komanda. Jie nėra čia tam, kad tarnautų man, bet kad aš tarnaučiau jiems ir padėčiau jiems kitus lydėti tarnystės ir rūpinimosi keliu. Mano darbas yra būti tuo pirmuoju, kuris pasirūpina atlygiu, taip pat rūpinasi dalykais, kurių jiems reikia, ir tuo, kas padėtų jiems sėkmingai atlikti jų užduotis, nuolat saugant, kad jiems kas nesmogtų iš nugaros. Su tokia išvalga aš pradėjau naują kelionę.

Tą patį vakarą prisiminiau, kad pažadėjau Tomui priimti kokį nors sprendimą dėl Chriso. Taigi pasakiau Dievui: „Gerai, ką Tu nori, kad aš daryčiau? Parodyk man.“ Buvau jau vėlu, aš buvau pavargęs ir nežinojau, ką daryti. Tuo metu buvau zakristijoje ir atsimečiau, kaip galva atsirėmiau į drabužių spintą, klausdamas: „Ką nori, kad aš padaryčiau? Parodyk man.“

Ir kaip tik tuo metu be jokios aiškios priežasties pro duris įėjo Chrisas ir pasakė: „Aš čia.“ Nuo to laiko jis yra su mumis ir yra vienas iš nuostabiausių ir paveikiausių žmonių, su kuriuo man bet kada yra tekę dirbti.

Kitais metais buvome gausiai Dievo palaiminti žmonėmis, kurie buvo ir yra kūrybingi, sunkiai dirbantys, motyvuoti ir įsimylėję Kristų bei Jo Bažnyčią. Ir jie nėra „mano“ personalas. Jie yra mūsų lyderystės komanda.

Investuokite į savo personalą, arba į savanorių personalą, ir leiskite jiems tapti lydinčiais jūsų misijos vadovais. Mylėkite juos ir padėkite jiems įsimylėti Kristaus Bažnyčią, taip kad jie niekur kitur nenorėtų būti ir nieko kito daryti. Padėkite jiems įsimylėti tai, ką jie daro dėl Kristaus.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Šv. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Pentadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Lapkričio–balandžio mėnesiais – 12 val.

Gegužės–spalio mėnesiais – 10 ir 12 val.

Laidotuvių atveju (išskyrus pirmadienius) 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Balandžio 16 d. 12 val.

Gegužės 7 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Ketvirtadieniais sutartu laiku

Trečiadieniais 18.30 val. Krekenavos parapijos namuose vyksta **Šventojo Rašto studijos**.

Prieš tai norinčius ten pat kviečiame dalyvauti šv. Mišiose 18 val.

Studijų įrašus galite rasti parapijos interneto svetainėje

www.krekenavosbazilika.lt

2017 m. kovą iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Janina Kenstavičienė, 69 m.

Irena Gedeikienė, 84 m.

Marijona Pronckevičiūtė, 91 m.

Antanina Šlėvienė, 86 m.

Stanislava Keraminienė, 94 m.

Albinas Aleksas Graževičius, 69 m.

Jadvyga Paškevičienė, 88 m.

Bronislava Šeštokienė, 85 m.

Elena Brandišauskienė, 86 m.

Upytės parapijoje

Ramūnas Baukas, 32 m.

Prisiminkime
juos maldose.

2017 m. kovą pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Gytis Paulius Kriauciūnas

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje
pirmąjį mėn. sekmadienį ir
atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pasarbinsime Viešpatį!

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.

tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

sąsk. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Raštinės darbo laikas

I Nedirba

II 9–15 val.

III 10–15 val.

IV 9–15 val.

V 9–15 val.

VI 9–15 val.

VII Nedirba

Parapijos referentė, buhalterė ir vargonininkė

Rita Lapiniauskienė, tel. 8 656 39249

Krekenavos bazilikos zakristijonas ir ūkvedys

Algirdas Pogužinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. 8 615 53708

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. 8 611 88035

Krekenavos parapijos vaikų ir jaunimo veiklos

koordinatorių, Vadaktėlių bažnyčios zakristijonas

Kęstutis Lapiniauskas, tel. 8 622 10859

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. 8 605 81765

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

sąsk. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė PAMI, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje – Kęstutis Lapiniauskas

Upytėje – Tadas Grybas

Nešti pas ligonius – Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė

budi trečiadieniais ir ketvirtadieniais 15–17 val.
ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu 8 616 39715.

